

Zawiadomienie
o odmowie udzielenia informacji publicznej

Dwoma wnioskami z dnia 1 września 2021 r. Pan Wojciech Bartoszyński wskazując, jako podstawę prawną żądania *artykuły 2 i 10 ustawy o dostępie do informacji publicznej (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 2176)*, wniósł o udostępnienie mu (treści):

- *Porozumienia dwustronnego z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii porozumienie w sprawie funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC),*
- *wszystkich umów i porozumień zawartych przez BHMW dotyczących przekazywania ENC na okręty MW RP oraz innym odbiorcom wojskowym, Morskiemu Oddziałowi Straży Granicznej (...) innym niewymienionym wyżej podmiotom.*

Z kolei, wnosząc w dniu 5 września 2021 r. odwołanie od decyzji Szefa BHMW z dnia 31 sierpnia 2021 r., którą to decyzją Szefa państwowej służby hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej (której zadania realizuje BHMW) odmówił żądaniu strony – *wniesionemu na podstawie art. 21 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (...) – o ponowne wykorzystanie komórki mapy ENC PL5GDANSK, Pan W. Bartoszyński zwrócił się do organu odwoławczego o (...) przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz o przeprowadzenie dowodów w sprawie, zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a.:*

1. *Z umów zawartych przez Biuro Hydrograficzne, dotyczących udostępniania podmiotom niewymienionym w odnośnych przepisach komórek map w formacie S-57. Dowód pozwoli na stwierdzenie faktu udostępniania wnioskowanej informacji sektora publicznego (...) także innym niewymienionym w żadnych przepisach podmiotom. Przykładowo: uczelniom (...), podmiotom, prywatnym, firmom komercyjnym oraz innym (...).*
2. *Z Porozumienia dwustronnego pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej (...) i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczącego funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC) – na okoliczność stwierdzenia, czy umowa ta zakazuje ponownego wykorzystywania map cyfrowych w formacie S-57 produkowanych przez Biuro Hydrograficzne (...).*

Dalej, Pan. W. Bartoszyński stwierdził (cytuje): *Wprawdzie zwróciłem się do podmiotu o udostępnienie mi tych dokumentów (w trybie dostępu do informacji publicznej), lecz do*

dnia dzisiejszego takiej informacji nie otrzymałem, stąd nie byłem w stanie załączyć ich do niniejszego odwołania.

Problematyka dostępu do informacji publicznej uregulowana została w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176 – t.j. z późn. zm.). W myśl art. 1 powołanej ustawy, każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w ustawie. Orzecznictwo sądów administracyjnych dookreśliło tę definicję, wskazując, iż informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie swych kompetencji. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób go dotyczących. Są nią więc zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa się przy realizacji przewidzianych prawem zadań, tak jak ma to miejsce przy realizacji przez BHMW *zadań państwa* związanych z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej.

Udostępnienie informacji publicznej następuje w formie tzw. czynności materialno-technicznej. Obowiązek zaś wydania decyzji administracyjnej przewidziano tylko w takim wypadku, gdy informacja, której udostępnienia żąda określony podmiot, jest informacją publiczną, lecz organ odmawia jej udostępnienia.

Nie budzi sporu, że BHMW jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Żądane przez stronę informacje stanowią, co do zasady, informacje publiczną. Odnoszą się one bowiem do majątku Skarbu Państwa pozostającego w dyspozycji podmiotu realizującego zadania publiczne oraz do dokumentacji urzędowej, a więc także do rozstrzygnięć wydanych w zakresie realizacji zadań BHMW, jako państwowej służby hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej. Jest to więc niewątpliwie dziedzina publiczna, a nie prywatna.

W opinii tutejszego organu administracji publicznej brak jest jednak przesłanek do zadośćuczynienia żądaniu wnioskodawcy, albowiem żądane informacje nie są informacjami publicznymi udostępnianymi w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Konkluzja taka wynika z treści (cytowanego wyżej) uzasadnienia wniosku zawartego w odwołaniu z dnia 5 września b.r., które to uzasadnienie odnosi się, także, wprost do wniosków o udostępnienie informacji publicznej z dnia 1 września 2021 r.

Na wstępie, odwołując się do poglądów doktryny prawniczej, można przywołać następujące stanowisko: (...) *sprawą publiczną jest działalność zarówno organów władzy publicznej, organów samorządu gospodarczego i zawodowego oraz osób i jednostek organizacyjnych w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania*

mieniem publicznym. *Sprawami publicznymi nie są jednak konkretne indywidualne sprawy danej osoby, zwłaszcza o charakterze prywatnym* (Irena Kamińska, Mirosława Rozbicka-Ostrowska, "Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz praktyczny" LexisNexis 2008 r. s. 15; podobnie: Małgorzata Jaśkowska, Nadużycie publicznego prawa podmiotowego jako przesłanka ograniczenia dostępu do sądu w sprawach z zakresu informacji publicznej, *Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego* 2018, nr 1).

Dalej należy wskazać, że przytoczony wyżej pogląd znalazł akceptację w szeregu orzeczeń sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, na przykład w wyrokach (żeby wymienić tylko nowsze): z dnia 27 maja 2020 r. sygn. akt I OSK 1601/19, z dnia 28 kwietnia 2020 r. sygn. akt I OSK 2794/19, z dnia 29 kwietnia 2020 r. sygn. akt I OSK 3127/19, z dnia 29 kwietnia 2020 r. sygn. akt I OSK 1561/19 czy z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt I OSK 1359/18.

W tej sytuacji do rozważenia pozostaje kwestia, czy żądane przez wnioskodawcę informacje powinny być udostępniane w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W orzecznictwie sądów administracyjnych (przykłady przytoczono wyżej) utrwała się pogląd, że pisma składane w indywidualnych sprawach, przez podmioty, których interesów sprawy te dotyczą, nie mają waloru informacji publicznej. Ich przedmiotem nie jest bowiem problem czy kwestia, która ma znaczenie dla większej ilości osób, czy grup obywateli lub jest ważna dla funkcjonowania organów państwa. W takiej sytuacji wniosek o udostępnienie informacji publicznej należy rozważać w kontekście nadużycia prawa. Ujmując syntetycznie wyrażane w judykaturze zapatrywania stwierdzić można, że formuła "nadużycie prawa dostępu do informacji publicznej" polega na próbie korzystania z jego instytucji dla osiągnięcia celu innego aniżeli troska o dobro publiczne, jakim jest prawo do przejrzystego państwa, jego struktur, przestrzeganie prawa przez podmioty życia publicznego, jawność administracji i innych organów itd. Wynika to z konstatacji, że celem ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest zaspokajanie indywidualnych (wręcz: prywatnych) potrzeb zainteresowanego podmiotu w postaci pozyskiwania informacji wprawdzie publicznych, lecz przeznaczonych dla celów innych niż wyżej wymienione.

Zatem ogólnie rzecz ujmując nadużyciem prawa jest wykorzystywanie instytucji prawnej wbrew jej celowi i funkcji.

Z akt administracyjnych (odwołanie od decyzji Szefa BHMW z dnia 31 sierpnia 2021 r.) jednoznacznie wynika, że żądane przez Pana W. Bartoszyńskiego od BHMW informacje są mu potrzebne do realizacji jego indywidualnego roszczenia z zakresu stosunku administracyjnoprawnego zawiązanego na podstawie innego wniosku o dostęp do informacji publicznej (*ponowne wykorzystanie komórki mapy ENC PL5GDANSK*).

Wskazane we wniosku informacje są mu niezbędne w celu pozytywnego „załatwienia” jego odwołania i/lub dla wystąpienia na drogę ewentualnego postępowania skargowego przed sądem administracyjnym przeciwko Biuru Hydrograficznemu. Nie może zatem

ulegać wątpliwości, że wnioskodawca w ten sposób wykazał swój subiektywny interes w udostępnieniu informacji.

Prawo dostępu do informacji publicznej (także) przetworzonej nie może być rozumiane jako nieograniczony instrument do pozyskiwania informacji o funkcjonowaniu organów administracji publicznej po to, aby na ich podstawie każda zainteresowana osoba mogła przygotować dokumentację przeznaczoną do wykorzystania na własny użytek. (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 marca 2021 roku III SA/GI 752/20).

Skoro zatem treść wniosków o udostępnienie informacji publicznej z dnia 1 września 2021 roku, wprost odnosi się do informacji, które mają posłużyć do załatwiania indywidualnej sprawy wnioskodawcy, nie zaś do istotnej kontroli społeczeństwa nad organami władzy publicznej i podmiotami wykonującymi zadania publiczne, to oznacza, że nie dotyczą one informacji publicznej.

Tak więc, jeśli do rozpoznania wniosków nie mają zastosowania przepisy wymienionej ustawy – to prawidłowym sposobem ich rozpoznania jest **poinformowanie** wnioskodawcy, że żądane informacje nie stanowią informacji publicznej, co uzasadnia odmowę ich udostępnienia.

Szef BIURA

wz. kmdr Dariusz BECZEK